

Gyengéd áldások

*A pontatlan metaforák földjén
az embernek nincsen menedéke.
A csillagok obszcén dolgokat sisteregnek a telefonba.
Egy fiatal nő vándorol meztelen
agysejtjeinek lángjain keresztül,
kérdést tesz fel:
Ki kötözte a kozmológiát
porcelán homlokomhoz?*

*Mindenhol árulás,
egy helyrehozhatatlan gyermekkor
enyhe lehangoltsága.
Még érezd magad kényelemben, légy vidám.
A hegedűk nem tagadnak meg minket.
Az elme kibattyog
az elvadult éjszakába.
Egy hang rikolt a vadonban.
Johnny Ray! Johnny Ray!
És még most is gyengéd áldások
próbálnak elérni minket,
a nagy kérdések mint bogarak
köröznek a lángoló fák tetején.*

Ír munkás sírfelirata

*Amikor meghalok, ragassz egy csontot a seggemre,
és hagyd, hogy a kutyák elvonszoljanak.
Aztán állj oda, ahol a fény
a púpos hátú malmon úszik.
Fehér ruhádban állj,
sirass el egy trágár dallal.*

*Nézd a mókusokat, ahogy árnyéktól árnyékig ugrálnak.
Firkáld a piszokba nevem a lábujjaddal.
Látod, ahogy a szél nevem rúnáit szétszórja?
Most csendesesen gyűjtsd össze imáid, és menj.*

Toroczky András fordításai